

Tato práce nahlíží předislámskou arabskou poesii jako výtvar mysli písma neznalé, skrze zvětšovací sklo orálně-formulaické teorie, o jejíž aplikaci na předislámské texty se pokouší. Z mnoha aspektů největší pozornost je věnována formulaičnosti předislámských básní a samotnému okamžiku jejich komposice.